

PÕLLUMAJANDUSLIKKE
NÕUANDEID KOLHOOSIDELE

A-17909

21

A. PAJOMA

**AEDKAUNVILJADE
KASVATAMINE
KOLHOOSIS**

21
PÕLLUMAJANDUSLIKKE NÕUANDEID KOLHOOSIDELE

A. PAJOMA

AEDKAUNVILJADE
KASVATAMINE
KOLHOOSIS

EESTI RIIKLIK KIRJASTUS
TALLINN 1950

1. LUMI... KIRJASTO KÄSITÄMINE

A. TALOMA

AEDKAAUNVILJADE

KASVATAMINE

KOOL...

2

**Tartu Riikliku Ülikooli
Raamatukogu**
7971

1. LUMI... KIRJASTO KÄSITÄMINE

1933

Eesti NSV põllumajanduse kollektiviseerimine on loonud avarad võimalused köögiviljanduse kiireks arenguks. Seoses köögivilja suureviisilise kasvatamise ja saakide tõstmisega on vajalik tundma õppida köögiviljade kasvatamise kõrget agrotehnikat, võtta kasutamisele paremaid sorte, samuti laiendada sortimenti ning propageerida ka nende laiaulatuslikku kasutamist. Ühed väärtuslikumad köögiviljad, millede kasvatamist meie kolhoosides tuleb tunduvalt laiendada, on aedkaunviljad — a e d h e r n e s, a e d u b a ja p õ l d u b a. Rikkaliku toiteainete, eriti valkude ja rasva sisalduse poolest on nende toiteväärtus kõrgem kui teistel köögiviljadel. Värskest tarvitades väärivad aedkaunviljad tähelepanu nende suhkru ja vitamiinide sisalduse poolest.

Aedkaunviljad mitte üksnes ei võta mullast taimetoiteaineid, vaid ise ka rikastavad mulda lämmastikuga. Aedkaunviljade, nagu ristikugi juurtel elavad mügarbakterid, kes koguvad õhulämmastikku, mida kaunviljad tarvitavad juba kasvuajal ja mida ka pärast koristamist jääb mulda. Vastavalt katsete andmetele jätavad aedkaunviljad ühe hektaarilisele pindalale lämmastiku hulga, mis võrdub 3 ts salpeetrile.

Aedhernes.

Sordid.

Rahva seas nimetatakse aedhernest üldiselt suhkruherneks. Tegelikult jagatakse aedhernes kahte rühma: suhkruhernes ja poetishernes.

I. **Sukruherne** kauna seesmisel küljel puudub pärgamentkiht. Toiduks tarvitatakse noori lihavaid kaunu koos tera-

dega, kui terad pole veel täis kasvanud. Parimad suhkruherne sordid on: •

Ammendamatu. — Keskvarajane sort. Kaunad keskmise suurusega ja tarvitamiskõhlikud veel arenenud teraga, õrnad ja maitvad. Kõrgus 80—110 sm, vajab toestamist. Saagirikas.

Bismarck. — Varajane sort. Kaunad alla keskmise suuruse. Tarvitada noori kaunu; arenenud teraga kaunad ei ole enam sobivad. Kõrgus 70—100 sm.

II. Poetisherne kauna seesmisel küljel on pärgamentkiht. Tarvitatakse värskelt roheline terana. Parimad poetisherne sordid on:

Ameerika ime 33. — Gribovi selektsioonijaamas parandatud keskvarajane sort. Kõrgus 60—80 sm. Võib kasvatada tuge deta. Saagirikas.

Thomas Laxton. — Varajane sort. Suure sirge kaunaga. Terad suured, väga maitvad. Kõrgus 70—100 sm.

J. Aamise pa uudisaretised:

22 — 31. — Väga varajane. Kõrgus 45—55 sm. Ei vaja toestamist.

76 — 38. — Keskvarajane. Pika tumerohelise kaarduva kaunaga. Maitsev tera. Taime kõrgus 55—60 sm. Ei vaja toestamist. Saagirikas.

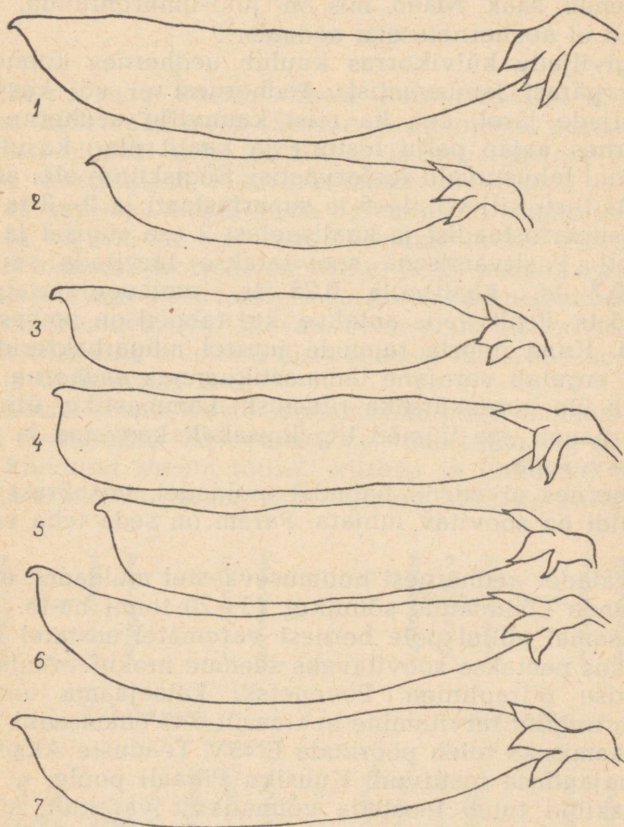
10/3-b. — Keskvarajane. Kaun suur, tera suur ja maitsev. Taime kõrgus 100—120 sm. Vajab toestamist.

Suuremaviisilisel kasvatamisel tulevad arvesse ainult madalad sordid, kuna toestamine on aega ja kulu nõudev töö. Suuremat tähelepanu tuleb pöörata varajasemate sortide kasvatamisele. Nende järele on nõudmine suurem ja ka tasuvus kõrgem.

Aedhernest ja aeduba on soovitatav kasvatada turustamise otstarbeks nendel kolhoosidel, millised asuvad suuremate keskuste ja liiklussõlmede lähedal. See kergendab saagi turustamist, kuna herne ja aedoa saak nõuab kiiret realiseerimist. Saagi turustamiseks tuleb juba kevadel varakult kokku leppida ja sõlmida sellekohane leping vastavate keskustega (toitlustust, konservitööstused, toidukaubastud jt.).

Hernepõld on soovitatav kinnistada ühele lülile kogu

suveks. Seejuures tuleb jälgida, et samale lülile kinnistatud põldudel ei oleks suuremaid üheaegseid töid aedherne koristamise ajal, mil tööjõudlus on suur. Hernekoristamistööl võib kasutada ka laste tööjõudu, kuna töö on neile jõukohane.

Joonis 1. Suhkruherne: 1 — ammendamatu, 2 — bismarck. Poetishernes: 3 — ameerika ime 33, 4 — J. Aamisepa udisaretised: 5 — 22 — 31, 6 — 76 — 38, 7 — 10/3-b.

Kasvunõuded, väetamine ja mullaharimine.

Aedherne kasvatamiseks on kõige sobivamad keskmise raskusega liiv-savimullad, mis on fosfori-, kaali-, lubja- ja huumuserikkad. Liig niisketel ja rasketel muldadel hilineb ja väheneb saak. Maad, mis on juur-umbrohtunud, ei ole kohased ei aedhernele ega aedoale.

Köögiviljade külvikorras kuulub aedhernes kolmandale väljale pärast laudaväetist. Aedhernest ei või kasvatada kaunviljade järel, ega ka teisi kaunvilju aedherne järel. Aedhernes vajab palju fosforit ja kaalit ning kasutab ka raskemini lahustuvaid fosforväetisi. Sügiskünni alla antakse 8—10 ts fosforiiti või 4—5 ts superfosfaati ja 2—3 ts kaalisoola (superfosfaadist ja kaalisoolest 2 osa sügisel ja 1 osa kevadel). Pealtväetisena soovitatakse tarvitada superfosfaati 0,7 ts, kaalisoola 0,25 ts, ammooniumsalpeetrit 0,4—0,5 ts. Pealtväetis antakse, kui taimed on umbes 4 sm kõrged. Kuna noorte taimede juurtel mügarbakterid puuduvad, ergutab varajane lämmastikuannus aedherne kasvu ja aitab üle hernekärsaka rüüstest. Lämmastiku ülirohkus mullas paneb aga taimed liig lopsakalt kasvama ja pikendab kasvuaega.

Aedhernes ei edene hapudel muldadel, mis pärast hapusid muldi on soovitatav lubjata. Parem on seda teha eelvilja alla.

Kasvatades aedhernest huumusevaestel muldadel, on soovitatav anda kõdunenud sõnnikut 15—20 tonni ha-le.

Kui samal põllul pole hernest varematal aastatel kasvatatud, siis peetakse soovitavaks seemne inokuleerimist bakterväetise nitragiiniga. Povenetski katsejaama andmetel andis nitragiini tarvitamine hektaarilt 6 ts enamsaaki. Nitragiini saamiseks tuleb pöörduda ENSV Teaduste Akadeemia Põllumajanduse Instituudi Kuusiku Filiaali poole.

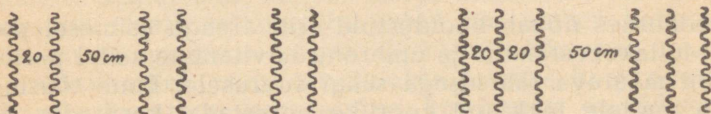
Sügiskünd tuleb teostada võimalikult varakult, sügavusega 18—22 sm, õhema mullakihi korral kogu mullakihi sügavuses. Kevadised mullaharimistöod olenevad mulla iseloomust. Rasketel muldadel, mis on talve jooksul tihedaks vajunud, tuleb teostada korduskünd ja samaaegselt põigiti vagude äestamine ühes suunas 2—3 korda. Kergetel muldadel ei ole korduskünd tarvilik, küll aga külvi eel 10—12 sm

sügavune kultiveerimine ja 1—2-kordne äestamine. Kogu kevadise mullaharimistöõ puhul peetagu silmas, et harimistöõdega mulda ei kuivatataks. Sellega kaotab maapind kevadel enne külvi palju niiskust ja saak väheneb.

Seeme ja külv.

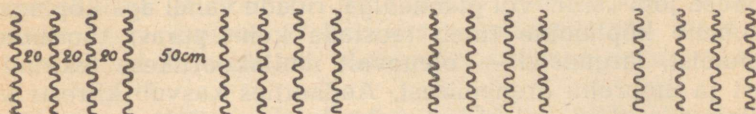
Aedherne saagi suurus oleneb suurel määral külvatava seemne külviväärtusest. Seeme peab olema puhas võõrsortidest, ei tohi olla nakatatud taimehaigustest ja peab omama normaalset idanemisvõimet. Suuremad seemned annavad suurema saagi. Mida paremini on seeme valminud ja mida tervem ta on, seda kiiremini ta ka idaneb. Kui seemne idanemisprotsent on väike, peab seemet sorteerima kas sorteerijaga või käsisõeltega, millest arenemata väikeseteralised seemned läbi lähevad. Peale selle on soovitatav akadeemik Lössenko meetodil tõsta seemne idanemist soojendamise ja õhustamise teel.

Aedherne seeme vajab idanemiseks palju niiskust. Sellepärast teostatakse külv varakult — mai esimestel päevadel. Vara külvatud seeme tõuseb kiiresti ja ühtlaselt, taimede kasv ja areng on parem, saak suurem, kärsaka kui ka mäh-

Kaherealine

Kolmerealine

Neljarealine

Joonis 2. Ribaskülv

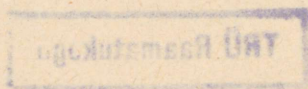
kuri rööviku (herneussi) kahjustus väiksem. Hilised külvid tõusevad niiskuse puudusel ebaühtlaselt. Külvata võib 2—5-realise ribana, jättes ridade vahe 20 sm ja ribade vahe 50 sm. Ribade vahe harimine toimub hobuse jõul. Valides üht või teist külvi viisi tuleb tingimata silmas pidada mulla umbrohtumise astet. Kui põld on tugevasti umbrohtunud, on parem külvata kaherealise ribana, kusjuures 50 sm ribade vahe võimaldab tarvitada rohkem hobusejõulist harimist planeedi või „siiliga“.

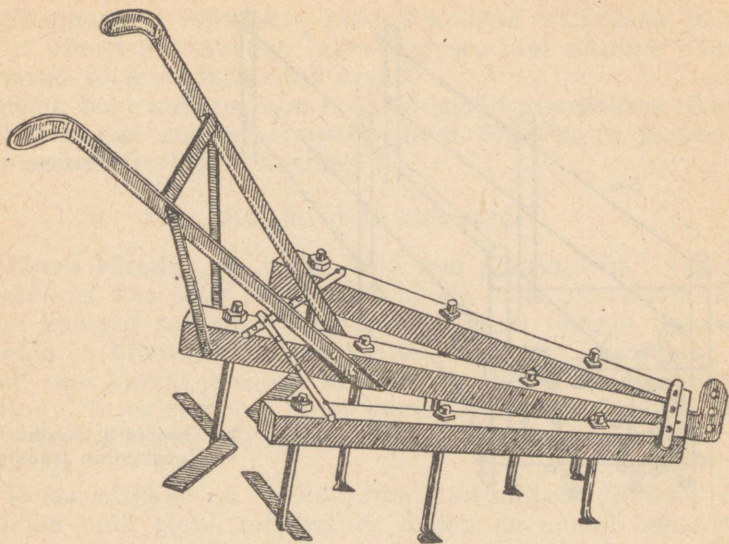
Külvatakse kas käsikülvimasinaga või, suuremate pindade korral, reaskülvajaga, milline on säetud vastavatele rea-vahekaugustele ja suuremaseemneliste sortide korral nii, et masin laseb seemne välja ülevalt. Külvi sügavus oleneb seemne suuruselt ja maapinna omadustest. Kergel maal külvatakse 4—6 sm sügavusele, raskel maal aga 3—4 sm sügavusele. Madalaid külve võivad kahjustada linnud ja vihm välja uhtuda.

Külvinorm oleneb seemne suuruselt ja ridade vahekaugusest, kõikides normaalse puhtuse ja idanemisvõime juures 150—200 kg vahel hektaarile.

Hooldustööd kasvuajal ja saagi koristamine.

Aedhernes nõuab hooldustöid eriti arengu esimesel poolel. Mullakobestamine ja umbrohu hävitamine sellel perioodil on määrava tähtsusega saagi suurusel. Enne tõusmist tuleb mullale tekkinud kooruke purustada, kasutades selleks väiksemal maa-alal reha, suurematel pindaladel aga kerge äkkega põigiti ridu äestades. Umbrohu hävitamine ja samuti mulla kobestamine ribade vahel teostatakse hobuse jõul „siili“ või planeediga, ridade vahel aga kõplaga. Esimene kõplamine tuleb teostada kohe pärast tõusmete ilmumist, järgmised — olenevalt mullakostrukese tekkimisest ja umbrohu arenemisest. Aedhernes kasvab kiiresti ja katab reavahed, mis pärast peab hoolega jälgima, et põld saaks õigel ajal rohitud, kuni taimede kasv seda võimaldab. Aedhernes ei lämmata umbrohtu ja see kasvab hernest üle.

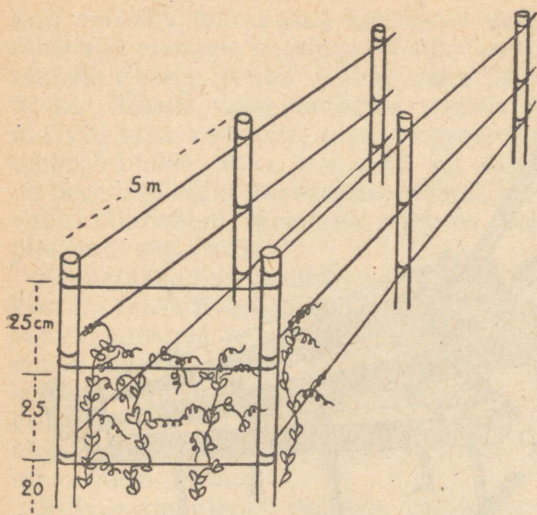

Joonis 3. „Siil“ reavahede harimiseks

Kõrgete sortide puhul on tarvilik taimi toetada, kuna vastasel korral saak langeb. Kõige lihtsam on toetamiseks kasutada traati. Laiema riba puhul riba ümber, kaherealise riba puhul aga kahe rea vahele kolmes kõrguses.

Suhkruhernes, mida tarvitatakse toiduks koos noorte ja lihavate kauntega, koristatakse, kui hernes on läitse suurune. Et toiduks tarvitatakse ka kaunu, peavad need olema puhtad, taimehaigusteta ja kahjurite vigastusteta, värsked ning väljakasvamata. Poetisherned, mille kauntes on pärgamentkiht ja toiduks tarvitatakse ainult tera, koristatakse enne kaunte krobeliseks muutumist, kui terad on veel õrnad ja mahlased. Vananedes väheneb herne suhkrusisaldus.

Maikuu alguses külvatud varajane ja keskvalmiv aedhernes hakkab saaki andma, olenevalt aastast, juulikuu alguses või keskpaigas. Kõige suurem osa aedherne kogusaagist saadakse teisel ja kolmandal korjamisel. Saagihoo-

Joonis 4. Aedherne
toestamine traadiga.

aja kõrgpunkt langeb vihmaste suvede korral varajaste ja keskvalmivate sortide juures juulikuu viimasele dekaadile, hilistel sortidel — augustikuu esimesele dekaadile; kuivade suvede korral on saagihooaeg umbes nädalapäevad varem.

Koristamine toimub 3—4 päeva tagant käsitsi. Korjatakse ettevaatlikult, et järsu tõmbega ei vigastaks herne varsi, mis võib juhtuda eriti kergesti kõrgete sortide juures ja mis mõjub saaki vähendavalt.

Käsitsi korjamine on aeganõudev töö. Suurte konservitehaste juures, kus on suured maa-alad herne all, toimub nii kogumine kui ka herne poetamine — peksmine, mehhaniseeritult.

Korjatud kaunad hoitakse kuni realiseerimiseni külmas pimedas kohas — keldris. Kui kaunad on märjad, tuleb nad 10—15 sm paksuse kihina laiali laotada, et vältida kuumaksminekut. Realiseerida tuleb kaunad samal või järgmisel päeval. Seismisel nad närtsivad ja kaotavad oma väärtuse. Transportimisel pannakse kaunad hõredast riidest kottidesse või kastidesse mahutusega mitte üle 20 kg.

Saagihooaja lõpupoole jäävad kaunad väikeseks ja on, eriti vihmastel suvedel, taimehaiguste läbi rikutud. Turustamisel sorteeritakse need eraldi.

Saak koos kauntega on Polli andmetel viierealisse ribasse külvi korral suhkruhernestel olnud 60—100 ts ja poetishernestel 90—120 ts hektaarilt.

Kahjurid ja haigused.

Herne kärsakas on väike 4—5 mm pikkune hall kärsaga mardikas, kes sööb tärgranud taimede lehti, jättes lehe äärtele kaarjad servad. Munadest koorunud tõugud tungivad mulda ja hävitavad herne juurtel mügaraid. Kahjustus on eriti suur kuival ja soojal kevadel, kui herne kasv on pidurdatud. Tõrje: 1) noori taimi väetada kiirestimõjuvate lämmastikväetistega, 2) tolmutada kaltsiumarsenaadiga või DDT-ga.

Herne mähkur on väike pruunikas-hallikas liblikas, kes lendab juuli algul, mil hernes õitseb, ja muneb lehtedele. Munast koorunud röövik-herneuss tungib kauna ja hävitab teri. Tõrje: 1) varajane külv, varajased sordid, 2) põld pärast koristamist koorida ja sügavalt künda.

Herne laikpõletik. — Herne kaunteel tekivad pruunid sissevajunud laikud. Neid võib tekkida ka lehtedel ja teradel. Levib eriti vihmastel suvedel. Tõrje: 1) kasutada haigusevaba seemet ja vähemtundlikke sorte.

Aeduba (türgiuba).

Sordid.

Saxa kiududeta. — Varajane madal, kiududeta sort. Seeme hallikaskollane, kaun roheline. Haigustele vastupidav sort.

Kullamägi. — Keskvarajane madal, kiududeta, kollasekaunaline sort. Seeme peaaegu must.

Wilhelm. — Keskvarajane madal, kiududeta, rohelisekaunaline sort. Vananedes tekib kauna pärgamentkiht. Seeme valge.

Kasvunõuded, väetamine ja mullaharimine.

Aeduba on soojusenõudlikum kui hernes, ta hakkab idanema alles siis, kui mulla temperatuur on üle 10°. Edaspidiseks arenguks vajab ta samuti sooje ja külmade tuulte eest kaitstud kohti, lõuna- ja edelapoolseid kallakuid. Eriti sobivad on talle kerged hästi soojenevad huumuserikkad mullad, kus põhjavee seis on sügaval. Rasketel maadel ja madalatel kchtadel on aeduba ebasobiv kultuur. Halvasti õnnestub ta ka soomuldadel, kuna soomullad soojenevad halvasti.

Köögiviljade külvikorras kasvatatakse aeduba kolmandal väljal pärast laudasõnnikut. Samale kohale ei või aeduba külvata enne 4—5 aastat.

Aeduba on eriti nõudlik kaaliväetiste suhtes. Kaali puudusel ilmuvad lehtedele kollased täpid. Mineraalväetistest antakse väävelhapuammoniaaki 1—1,5 ts, kaalisoola 1—1,5 ts, superfosfaati 5 ts ha-le. Superfosfaadist ja kaalisoolast külvatakse $\frac{2}{3}$ osa sügiskünni alla. Ülejäänud $\frac{1}{3}$ osa superfosfaati ja kaalisoola ning kõik lämmastikväetis antakse kevadkünni alla. Pealtväetisena tarvitatakse 0,5 ts ammoniumsalpeetrit, 0,75 ts superfosfaati, 0,6 ts kaalisoola. Lämmastikväetis on eriti oluline külma kevade korral, kui taimed jäävad kängu ega arene. Hapudel muldadel soovitatakse anda lupja sügiskünni alla 3—6 tonni ha-le vastavalt mulla happesusele. Huumusevaestel muldadel tuleb anda aedoale komposti või kõdunenud sõnnikut 20—25 tonni ha-le. Mullaharimine sarnaneb aedhernele.

Seeme ja külv.

Kui aedherne ja põldoa külvi soovitakse teha varakult, üheaegselt varajaste teraviljakülvidega, siis aedoa külviga ei tule rutata. Aedoale on ohtlikud isegi väiksed kevadised öökülmad, mis kahjustavad ja ka hävitavad tema tõusmeid.

Paras aeg aedoa külviks on ajavahemik 20. mai ja 10. juuni vahel. Köögiviljanduse Teadusliku Uurimise Insti-

tuudi kolmeaastased katsed liivastel Gorki sovhoosi (Moskva lähedal) muldadel on näidanud, et suurema rohelise kauna saagi annavad 23.—28. mai külvid.

Sordid	Saak ts ha-lt olenevalt külviaegadest		
	13.—18. mai	20.—28. mai	4.—9. juuni
Saxa	139	155	129,2
Bauntiful	92,7	121,9	113,5

Külmade kevadete korral aga on parem teostada külve maikuu lõpul ja juunikuu algul. Seemned idanevad kiiresti ja taim areneb intensiivselt.

Külvinorm oleneb tera suuruselt, mis on eri sortidel erinev. Suureseemnelisi sorte tuleb külvata 100—150 kg, väikesi 70—80 kg ha-le.

Külvamiseks võib kasutada reaskülvimasinat nagu hernegi puhul. Külvatakse 1—2—3—5-realise ribana. Vahekaugus ridade vahel on 15—20 sm ja ribade vahel — 50 sm, mis lubab hooldustöid mehhaniseerida. Taimede vahe reas on pärast harvendamist 10 sm. Külvisügavus 2—3 sm. Ainult liivastel kergetel muldadel võib külvata sügavamalt — 4—5 sm. Liig sügavale külvatud seemned ei idane. Suurem saak saadakse 5-realisest külvist, kuid umbrohtunud maa puhul on soovitamam 1—2-realine külv, kus 50 sm-line vahe on hobusejõul haritav, nagu aedhernegi juures.

Hooldustööd kasvuajal ja saagi koristamine.

Hooldustööd seisavad mitmekordses ja hoolsas mulla kobestamises ja umbrohutõrjes. Esimene mulla kobestamine teostatakse kohe, kui tulevad nähtavale read, teine kobestamine, kui ilmub esimene pärisleht. Kobestamist tuleb jätkata, kuni taimed katavad reavahed. Teisel kobestamisel harvendatakse read. Kobestamine ja umbrohu hävitamine tuleb tingimata mehhaniseerida, kasutades selleks hobu- või käsiplaneeti kobestavate käppadega. Enne õitsemist

soovitatakse aeduba kergelt mullata. Meie oludes võiks kuivadel ilmadel pidada otstarbekohaseks ka aedoa kastmist, kuna see tõstab rohelise kauna saaki.

Roheliste kaunte koristamist alatakse, kui uba on läitse suurune. Selles eas on kaunad kergesti murduvad. Korjatakse ilusate ilmadega, käsitsi. Koristamine, hoidmine ja turustamine teostatakse samuti, nagu on kirjeldatud aedherne puhul. Suurem saak saadakse teisel koristamisel, selle järel see aga järkjärgult langeb. Koristamisi tuleb teostada sessooni jooksul 3—5 korda.

Haigused.

Kaunakõrbus. Kauntel, vartel ja lehtedel tekivad pruunid sissevajunud laigud, mis üle kanduvad ka teradele. Eriti massiline on levik vihmastel suvedel. Haigus kantakse edasi seemnega. Mõned sordid on haigusele vastuvõtlikumad. Tõrjeks kasutatakse vähemtundlikke sorte ja haigusevaba seemet.

Põlduba.

Sordid.

Vindsor, valge. — Suureteraline, keskvalmiv sort. Kasvu-aeg 110—120 päeva. Kõrgus 55—81 sm. Valmides kaun praguneb.

Vindsor, roheline. — Erineb eelmisest ainult värvuse poolest.

Vene, must. — Seeme tume, violetne, peaaegu must, väiksem kui eelmisel. Sort varajane. Kasvu-aeg 97—107 päeva.

Kasvunõuded, väetamine ja mullaharimine.

Põlduba on niiskusenõudlik taim, kuid siiski ei ole madalad ja niisked kohad talle sobivad. Kõige paremini kasvab raskel savikal ja lubjarikkal maal, samuti vastuvõetavad on talle soomullad.

Suuremaid saake saadakse orgaanilise väetise tarvitamisel, milleks tuleb anda 20—30 tonni sõnnikut ha-le. Superfosfaati antakse 2—3 ts, kaalisoola 1,5—2 ts. Hapudele muldadele on tarvis anda lupja 2—5 tonni ha-le.

Mullaharimine sarnaneb aedherne puhul toodud nõuetele.

Külv ja hooldustööd.

Külvata tuleb vara — ridadesse või ribadesse. Harilikult külvatakse 2-realise ribana, jättes ribade vahe 50 sm, ridade vahe ribas 25 sm, taimede vahe reas 15—20 sm. Külvisügavus peab olema vastavalt mulla raskusele 6—8 sm. Külvinorm 150 kg ha-le. Külvatakse reaskülvajaga, planeediga või nende puudumisel käsitsi. Madalatel ja niisketel muldadel on soovitatav külvata vaole. Hooldustööd, rohimine ja mullakobestamine teostatakse samuti nagu aedoa juures.

Saagi koristamine.

Saagi koristamine algab, kui valmivad kaunad on küpsed. Koristamise hilinemisel hakkavad need pudenema. Koristatakse niites ja jäetakse oavarred kuivade ilmade korral 2—3 päevaks põllule kuivama. Selle järel seotakse vihkudesse ja pannakse rõuku. Suurem kogus pekstakse viljapeksumasinaga, väiksem kogus — kootidega. Et viljapeksumasinaga pekstes vältida tera vigastusi, on tarvilik vähendada trumli tiirude arvu. Puhastatakse, tuulatakse triööri ja lõpuks käsisõelte abil. Enne hoiuruumi viimist tuleb tera kuivatada.

SISUKORD

Aedkernes	3
Sordid	3
Kasvunõuded, väetamine ja mullaharimine	6
Seeme ja külv	7
Hooldustööd kasvuajal ja saagi koristamine	8
Kahjurid ja haigused	11
Aeduba (türgiuba)	11
Kasvunõuded, väetamine ja mullaharimine	12
Seeme ja külv	12
Hooldustööd kasvuajal ja saagi koristamine	13
Haigused	14
Põlduba	14
Sordid	14
Kasvunõuded, väetamine, mullaharimine	14
Külv ja hooldustööd	15
Saagi koristamine	15

Vastutav toimetaja J. Kerdi.

Tehniline toimetaja E. Plaks.

Kaanejoonise valmistanud R. Tungla.

А. Пайома. Выращивание бобовых-зерновых в колхозе.

На эстонском языке.

74.

SARJAS „PÖLLUMAJANDUSLIKKE NOUANDEID
KOLHOOSIDELE“ ON SENI ILMUNUD ORGANI-
SATSIOONILISED JA TAIMEKASVATUSLIKUD
LÜHIBROŠUURID:

- TEITELBAUM, V. — Töö ja normipäevade arvestamine kolhoosides
- TEITELBAUM, V. — Tulude jaotamine põllumajanduslikus artellis
- HANSMAN, G. — Kuidas kasutada kolhoosniku aia-
maad
- HANSMAN, G. — Kõõgiviljaistikute kasvatamine kol-
hoosis
- HINNO, K. — Söögisibula kasvatamine kolhoosis
- VAHENÖMM, K. — Juurkõõgiviljade kasvatamine kol-
hoosis
- VAHENÖMM, K. — Katseid ja vaatlusi kolhoosi kõõgi-
viljaaias
- HEINSAAR, H. — Kolhoosi keskuse kaunistamine
- EICHENBAUM, E. — Tatar ja selle kasvatamine
- KOTKAS, H. — Suurte põldheinasaakide agrotehnika
- MÄESEPP, H. — Igasse kolhoosi heinaseemne põllud
- VIIRAND, M. — Alused suurte teraviljasaakide saa-
miseks kolhoosides
- VINT, E. — Kuidas saavutame suured sööda-
juurvilja saagid kolhoosis
- VOITK, E. — Silotaimede kasvatamine kolhoosis
- VOITK, E. — Hea silo on asendamatu karjasöööt

50 kop.

A-17909

21

TÜ RAAMATUKOGU

1 0300 00496476 5